

Hodnocení
diplomové práce Petry Tuháčkové
Alternativní řešení trestních věcí se zaměřením na trest obecně prospěšných prací a
domácí vězení

Téma recenzované diplomové práce o rozsahu 69 stran textu včetně seznamu použité literatury je aktuální. Trest obecně prospěšných prací a trest domácího vězení jsou považovány za alternativy k nepodmíněnému trestu odnětí svobody. Problémy při jejich ukládání i výkonu, stejně jako jejich vzájemné ovlivňování s nepodmíněným trestem odnětí svobody jsou důležitými otázkami legislativní i aplikační praxe.

Osnova diplomové práce vychází z toho, že autorka nejprve věnuje svoji pozornost obecně teoretickým otázkám, tj. pojmu a účelu trestu, vymezení pojmu alternativ k trestu odnětí svobody, konceptu tzv. restorativní justice, vymezené pojmu a možností probace a mediace. V druhé, praktické části (kapitoly tři, čtyři) diplomantka rozebírá podmínky uložení trestu obecně prospěšných prací a trestu domácího vězení. Práci uzavírá stručným závěrem, ve kterém sumarizuje poznatky, ke kterým dospěla.

Práce se opírá o dostatečný počet odborných pramenů, s kterými diplomantka správně pracovala.

Práce prošla pečlivou technickou redakcí, neobsahuje překlepy ani pravopisné chyby. Práci zhodnocují barevné grafy, kterými autorka obohatila obsah své práce.

Jistým nedostatkem diplomové práce je její popisnost ve druhé, praktické části, ve které se diplomantka zabývá dvěma vybranými druhy trestu. Práci by rozhodně neškodilo, kdyby byl výklad důkladnější, kdyby se diplomantka podívala na naši právní úpravu kritičtějším okem a kdyby se snažila k otázkám zaujmout vlastní stanovisko.

Výklad diplomantky je v zásadě odborně správný, v práci jsem neshledal věcné chyby či nedostatky.

K obsahu práce uplatňuji dvě připomínky: a) na straně 42 shora diplomantka nepřesně parafrázuje podmínky pro uložení trestu obecně prospěšných prací v ustanovení § 62 odst. 2 tr. zák. Neplatí, že soud neuloží tento trest pachateli nikdy, pokud byl pachateli tento trest v posledních třech letech uložen a při jeho neplnění přeměněn v trest odnětí svobody, ale platí, že soud jej zpravidla neuloží.

b) na straně 49 shora autorka píše, že „...náznaky domácího vězení byly použity na kardinála Josefa Berana“. Pomineme-li nečeskou vazbu („náznaky...byly použity na kardinála“), zůstává věcná nesprávnost tvrzení

diplomantky. Vždyť kardinál Josef Beran byl v letech 1949 až 1963 (tedy čtrnáct let) skutečně protiprávně internován na různých místech v Československu. Nešlo tedy v jeho případě o nějaké náznaky, ale skutečnou internaci mající povahu nezákonného uvěznění.

I přes shora uvedené výhrady shrnuji, že diplomová práce je způsobilým podkladem pro ústní obhajobu, kterou doporučuji orientovat na otázku: Možnosti trestu domácího vězení jako alternativy k nepodmíněnému trestu odnětí svobody.

Hodnocení: velmi dobře

V Praze 28. října 2015

Prof. JUDr. Jiří Jelínek, CSc.,

